

אשר נעללה בה ואת הערים אשר נבאה אליהן ניכר  
בעיני הדבר ויאקוץ מוכב שענים עשר אנשימים איש  
אותר לשבטה ויפנו ויעלו ההרתו יבואו עד נוזל אשכל  
וירגלו אותה ויקחו בידם מופרי הארץ ויירדו אלינו  
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה  
אליהינו נתן לנו ולא אביהם לעלה ותמרו את פי  
יהיה אלהיכם ותרגנו באלהיכם ותאמרו בשגאת  
יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לחתה אתנו ביד  
האמרי להעמידנו אינה אצזנו עלים אוחזנו המסו  
את לבבנו לאמר עם גדויל ורמ מוכנו עריב גדרלה  
ובצורה בשמי ובבני ענקים ראיינו שיב ואמר  
אלכם לא תעריצו ולא תיראו ממה יהוה אלהיכם  
ההקל לפניכם הוא ילוות לכם ככל אשר עשה  
אתכם במצרים לעיניכם ובמדבר אשר ראית אשר  
נשאר יהוה אלהיך כאשר ישא איש אתה בנו בכל  
הדרך אשר הlected עד באתם עד המקומ דזה  
ובדבר זה איןכם מאמין כי יהוה אלהיכם החקל  
לפניכם בדרך לתור لكم מיקום ליזנתכם באש  
לייה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובגען ימים  
וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצוף וישבע לאמר  
אם יראה איש באנשיים האלה הדור הרע הזה את  
הארץ הטובה אשר נשבעה לך לאתה לא הבאש  
כלבון פנה הוא יראה וכל אהן את הארץ אשר  
דרר בה ולבני יען אשר מלא אוורי יהוה גב בז  
התאנך יהוה בגכל הארץ לאמר גם אתה לא הבאש  
יוושען נזע העמיד לפניך הוא יבא שמה והוא חזק  
כי הוא יתולנה את ישראל ויטפרק אשר אמרתם  
לכז היה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המת  
יבאו שמה ולהם אהננה והם יירושה ואתם  
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ותענו ותאמרו  
אליו זונאנו ליהוה אנחן נעלמה ונלזמננו ככל אשר  
עינו יהוה אלהינו ותחזור איש את כל מלוודינו  
וזהינו לעלה ההרתו יאמר יהוה אליו אמר להם  
לא תעלו ולא תלוחמו כי אין כי בקרבתם ולא התגפו  
לפניהם איביכם ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו  
את פי יהוה והזדו ותעלו ההרתו ויצא האמרי  
הישוב בהר הוא לקרה אתכם וירדפי אתכם כאשר

העשינה הרבריב ייכתו אחכוב בשער ערד תרמא  
וישבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקהלכם  
ולא האין אליכם ותשבו בקדש ימי רבנן כימים  
אשר ישבתם ונפנ' ונסע המדבר דרדר ים סוף  
כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הארץ שער ימיב  
רבים יאמר יהוה אל  
לאמר רב לכב שב את הארץ זה פנו לכב עפנאות  
העב צו לאמר אתה עברי בגביל איזיכם בני עשו  
היישבים בשער ייראו מכם ונשמרתם מאד  
אל התגלו בם כי לא אהן לכב מארצם עד מדרון  
כף רגלי כי ירצה לעשו נתתי את הארץ שעיר אלק  
תשברו מואתך בכסוף ואכלתם גם מים תקרו מאתם  
בכסוף ישחתם כי יהוה אלהיך ברוך בכל מעשה  
ידך ידע לפקד את המדבר הגדל הזה זה ארבעים  
שנה יהוה אלהיך עמר לא חסרת דבר ונעבר מאי  
איזינו בני עשו היישבים בשער מדרון הערבה  
מיאלת ומיעצין גבר נפנ' ונעבר  
דרון מדבר מויאב יאמר יהוה אליו אל תצט את  
מויאב ואל תהגר בם מלוזמה כי לא אהן לך מארץ  
ירשה כי לבני לוט נתתי את ערד ירשת דאמים  
לפניהם ישבו בה עם גדור ורב ורם כענקיים רפואיים  
יושבו אף הם כענקיים ומהאבירים יקראו להם אמנים  
ובשער ישבו הזרים לפניהם ובני עשו יירשות  
וישפירים מפניהם וישבו הזרתם כאשר עשה  
ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם עתה  
קמו ועברו לכב את נזול זרד ונעבר את נזול זרד  
והיכים אשר הלבנו מוקדש ברגע עד אשר עברנו  
את נזול זרד שלשים ושמינית שנה עד תם כל הדור  
אנשי המלחמה מקרב המלחמה כאשר ישבע יהוה  
לهم וגשם יד יהוה הייתה בם להמם מקרב המלחמה  
עד תמים ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות  
מרקם העם  
אל לאמור אתה עבר הים את גבול מויאב את ערד  
וחברת בוקל בני עמנואל הערת נאל הדר  
אתם